

I. УСТАВНИ, ОДНОСНО ПРАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у одредбама члана 72. став 1. тач. 1. и 4. Устава Републике Србије, којима је прописано да Република Србија уређује и обезбеђује, између осталог, односе са другим државама и међународним институцијама, као и систем у области економских односа са иностранством. Према члану 16. став 2. Закона о јавном дугу («Службени гласник РС», број 61/05) Република може дати гаранцију за измирење дуга јавних предузећа чији је оснивач.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Разлози за доношење Закона о давању гаранције Републике Србије немачкој финансијској организацији KfW по задужењу ЈП «Електропривреда Србије» за финансирање Пројекта за набавку рударске опреме за потребе Западног рудника Тамнава садржани су у Уговору о зајму и финансирању између KfW, Франкфурт на Мајни и ЈП «Електропривреда Србије», закљученом 24. децембра 2003. године у Београду и Првом адендуму Уговора о зајму и финансирању између KfW, Франкфурт на Мајни и ЈП «Електропривреда Србије», закљученом 22. августа 2005. године.

Наиме, на основу Протокола од 13. маја 2003. године договореног између Владе Савезне Републике Немачке и Владе Републике Србије, 24. децембра 2003. године закључен је Уговор о зајму и финансирању између између KfW, Франкфурт на Мајни и ЈП «Електропривреда Србије» на износ до 25 милиона евра, с тим да KfW додељује ЈП «Електропривреда Србије» зајам који не прелази износ од 16 милиона евра и финансијску помоћ која не прелази износ од 9 милиона евра. Према одредбама овог уговора, средства зајма и финансијске помоћи имају се користити искључиво за набавку рударске опреме за потребе Западног рудника Тамнава у циљу реализације Пројекта, чија припрема и спровођење представљају обавезу ЈП «Електропривреда Србије», у складу са концепцијом договореном са KfW. Такође, уговорне стране утврђују детаље у вези са Пројектом, набавком роба и услуга које ће се на овај начин обезбедити, и то на основу извозних уговора који ће се закључити у вези са истим. Овим уговором се, између осталог, утврђује висина провизије на неповучени део зајма, провизија на организацију зајма, камата и отплата.

Законом о задужењу државне заједнице Србија и Црна Гора код немачке финансијске институције KfW по Уговору о зајму и финансирању између ЈП «Електропривреда Србије», Београд и KfW, Франкфурт на Мајни, закљученог 24. децембра 2003. године («Службени лист СЦГ», број 7/05 - у даљем тексту: Закон о задужењу) прописано је да се Србија и Црна Гора задуже код немачке финансијске институције KfW у износу од 16 милиона евра и гарантује отплату обавеза насталих по основу Уговора о зајму и финансирању између KfW, Франкфурт на Мајни и ЈП «Електропривреда Србије», Београд, закљученог 24. децембра 2003. године и да се Република Србија обавезује да у року од 30 дана од дана ступања на снагу тог закона изда Србији и Црној Гори контрагаранцију о редовном обезбеђењу средстава ради благовременог плаћања доспелих обавеза

ЈП «Електроприврде Србије» сагласно наведеном уговору. Имајући у виду изнето, Народна скупштина Републике Србије је, на седници Седмог ванредног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2005. години, 15. јула 2005. године, донела Закон о давању контрагаранције Републике Србије Србији и Црној Гори по задужењу ЈП «Електропривреда Србије» код немачке финансијске организације KfW («Службени гласник РС», број 61/05). Међутим, Закон о задужењу није био прихватљив за KfW са становишта обезбеђења адекватне државне гаранције. После сагледавања понуђених решења KfW је стао на становиште да није у могућности да прихвати предложени облик гарантовања и обратио се Србији и Црној Гори и Републици Србији писмом од 2. августа 2005. године, у коме тражи поништење гаранције коју је издала Србија и Црна Гора, као и контрагаранције Републике Србије, како би потом Република Србија издала посебну наплативу гаранцију која би била прихватљива за KfW. У вези са тим 22. августа 2005. године у Београду закључен је Први адендум Уговора о зајму и финансирању између KfW, Франкфурт на Мајни и ЈП «Електропривреда Србије, којим се контрагаранција замењује формом неопозиве и безусловне гаранције Републике Србије. Имајући у виду изнето, донет је Закон о престанку важења Закона о задужењу државне заједнице Србија и Црна Гора код немачке финансијске институције KfW по Уговору о зајму и финансирању између ЈП «Електропривреда Србије», Београд и KfW, Франкфурт на Мајни, закљученог 24. децембра 2003. године («Службени лист СЦГ», број 44/05).

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Одредбом члана 1. Нацрта закона прописује се преузимање обавезе Републике Србије да као гарант измири обавезе ЈП «Електропривреда Србије» по задужењу код немачке финансијске организације KfW, у висини од 16 милиона евра.

Одредбом члана 2. Нацрта закона прописује се да гаранцију из члана 1. овог закона, Република Србија даје немачкој финансијској организацији KfW на име обавезе из Уговора о зајму и финансирању између KfW, Франкфурт на Мајни и ЈП «Електропривреда Србије», закљученог 24. децембра 2003. године у Београду и Првог адендума Уговора о зајму и финансирању између KfW, Франкфурт на Мајни и ЈП «Електропривреда Србије», закљученог 22. августа 2005. године.

Одредбама члана 3. Нацрта закона уређују се питања која се односе на обавезе које ЈП «Електропривреда Србије, као зајмопримац има у вези са овим зајмом.

Одредбама члана 4. Нацрта закона прописује се регресно право Републике Србије ако по основу издате гаранције изврши обавезу уместо ЈП «Електропривреда Србије» као зајмопримца.

У одредби члана 5. Нацрта закона прописује се да даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о давању контрагаранције Републике Србије Србији и Црној Гори по задужењу ЈП «Електропривреда Србије» код немачке финансијске организације KfW («Службени гласник РС», број 61/05).

У одредби члана 6. Нацрта закона уређује се ступање на снагу овог закона.

IV. ПРОЦЕНА ИЗНОСА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона обезбеђиваће се средства у буџету Републике Србије.